

14 tem 21 juni 2009 TBNZ 09 in 6 dagetappes door Johan Van Blokland (Nederland)

Voor mij is het waarschijnlijk als Nederlander anders als andere rijders van de TBNZ 2009.

Ik ken België alleen van een paar grote plaatsen en van de Ardennen. Ik heb door deze tour België beter leren kennen. Nog nooit gehoord namelijk van het Hageland en Haspengouw. Het mooiste van de TBNZ vond ik de overgang van wat ik gewend ben, van het vlakke land naar het bergachtige van de Ardennen. En niet te vergeten de geweldige hoeveelheid onverhard terrein die in de TBNZ zit.

Eerst word je getrakteerd op mooie paden tussen bomenrijen door met mooie doorsteken en aan het eind mooie heuvels. Met super veel prachtige singletracks. Daartussen een prachtig glooiend landschap.

Het eerste stuk is mooi glad maar het verveeld nooit. Ik moest soms goed kijken, maar de waypoints waren een goed hulpmiddel. Ik heb er in ieder geval veel gebruik van gemaakt. Bij de duivelskuil verbaasde ik mezelf over de geweldige grote hoeveelheid paardenpoep. Mooi stukje trouwens. Ook was ik benieuwd naar de achtzalgigheden boom. Ik heb er even naar staan kijken. Maar vanwaar de naam ? Daarna een prachtig stukje door het moeras. En een mooie smalle track bij waypoint 21. Ook de zandduin gedaan. De uitkijktoren maar laten zitten. In Lille even goed moeten opletten naar het doorsteekje achter het tuinhek. De Asberg niet gedaan omdat ik in Westerlo mijn eerste overnachting had en de accu een beetje leeg was. Volgende dag Gijmelse bultjes gedaan en de bosberg. Ik ben het kwijt waar het precies was. Maar ik kwam 1 van deze Bergen af (Bosberg ?) en ineens heuvels (Hageland ?). Prachtig zo ineens van vlak naar mooie heuvels. Ook niet te vergeten het moerasachtige stuk bij waypoint 53. Die bielzen en vlonders, wat een te gekke stukje MTB zeg. Daarna op weg naar Meldert bij Hoegaarden mijn tweede stop. Vlak voor Meldert een boomgaard met een mooie single track, en dat pad van de uitgang wat ik maar niet kon vinden. Zat dus een bomenrij te laag. Elke keer die dooie hoek in. Maar uiteindelijk toch de uitgang. Na mijn tweede overnachting op weg naar Pontillas vlakbij Bierwart. Wat prachtig voor mij als Nederlander die niet is gewend aan een taalgrens. Een tunneltje door en ineens is de wereld Frans. Daarna mooie vlakke stukken in de zon door Haspengouw. In Orp Jauche een hele mooie boerderij met een sort weegbrug ervoor. Daarna langs het motorcircuit. En in een houten bushokje gegeten. Bij waypoint 73 zat ik even vast in het hoge gras. Bij een laaghangende tak kwam ik iets te snel omhoog en raakte ik de toch wel stevige tak vol op de helm. Toen de Maasvallei. Ik had het verslag goed een paar keer doorgelezen en daarom lette ik goed op bij het afdalen. En gelukkig daarom aan de goede kant van het bosje naar beneden. En inderdaad een zeer stijle pukkel naar boven alvorens af te dalen naar de Maas. Ik ben bij de haarspeld bochtjes afgestapt (Als je alleen bent dan is het best link, val je dan kan het even duren eer er hulp komt) Daarna na de Maas weer omhoog op weg naar

Lessive mijn derde stop. Langzaam veranderd het landschap. Via Ciney naar Leignon. Wat een prachtig kasteel in Leignon. Langzaam zie ik de Ardennen dichterbij komen. Een boer is stro of iets dergelijks aan het verbranden, wat een rook. (In Nederland heb je gelijk een stevige boete van de Politie). Bij waypoint 83 een prachtige doorwading met een supermooie boomstam. Even perfect balanceren en hoppa droog naar de andere kant.

Daarna nog een paar mooie stukjes alvorens aan te komen bij mijn overnachting in Lessive. Na Lessive inderdaad een zeer steile klim over de Lesse. Daarna kom ik langs Belvaux waar een paar mensen bezig zijn een tijdelijke brug te maken voor de padvinders. Alleen een paar palen nog. Leuk om van een andere TBNZ deelnemer die na mij kwam op een foto de brug af te zien. Dan gaat het vlakbij Tellin een beetje fout met een lekke band. De Co2 patronen gaan verkeerd erin. Het gewone lucht pompje werkt niet goed. Eerst wil ik verder lopen boven op de heuvel na Tellin. Maar dan is toch een topografische kaart super handig op de GPS. Ik ontdek weinig huisjes meer na de heuvel en ga terug naar Tellin. En na een wandeling terug van 3 kilometer vind ik een super hulpvaardige meneer bereid om na veel moeite mijn band weer enigzins vol te krijgen.

Na een mooie tocht kom ik na Redu bij de Lesse. Daar even gepauseerd. Altijd mooi zo'n stromende rivier. Dat ben ik als Nederlander toch niet echt gewend. De tocht is gewoon helemaal het einde. Via Massin naar Jehonville. Ik ken het dorp niet. Wel een vreemd gezicht een hele grote toren met ineens een hele kleine spits erop. Net alsof ze ineens geen tijd meer hadden om er de juiste grote erop te zetten. Via een zeer drukke en naar wat ik niet ben gewend, een gevaarlijke oversteek, ben ik op weg naar Dohan mijn laatste overnachting. Vlakbij Aubysur Semois maak ik een foutje. Ik ga er vanuit dat de weg van Cugnon naar Dohan vlak langs de rivier loopt. Dus ik daal lekker af naar Cugnon. Nog een paar foto's en op weg naar Dohan via een vlakke weg denk ik. Niet dus, de weg daalt en stijgt behoorlijk. Blijkt de weg niet de rivier te volgen. Dat was een tegenvaller.

Ik ben al niet zo fris meer. Maar goeddoorrijden is het enige dat ik kan doen. Na mijn overnachting in Dohan vertrek ik richting Torgny. Al vrij snel zie ik MTB'ers rijden die dezelfde kant op gaan. Dat kunnen bijna niet anders zijn dan de groep van El Camino Loco. Deze mannen rijden super goed. Ik rij nog langs een bevoorradings post van El Camino loco. Goed geregeld allemaal bij die mannen.

Het stijgt en daalt weer een beetje. En jammergenoeg blijft het regenen. Maar ik mag niet klagen na de hele week prachtig weer. Maar schoon blijf je er niet bij. Vlakbij de Semois wordt het wat moeilijker. Gelukkig houdt het regenen op als ik de Semois weer passeer bij Laiche. Dan afwisselend door België en Frankrijk. Even langs Orval. Lukt goed want ik drink geen bier en kan daarom soepel het klooster passeren. Dan de laatste stukjes telkens onverhard en langs mooie paden. Daarna zie ik in

de verte een fabriek.En elke keer denk ik dat ik vlakbij Torgny ben.Maar ik vergis me .En eindelijk de laatste berg.De accu loopt al bijna leeg.Maar uiteindelijk het bord Torgny.Ik heb het gehaald !!! Nu nog even rustig aan doen en geen risico meer nemen.Dan vlakbij de grenspaal zie ik Stef Reynaerts.Eerst herken ik hem niet.Stef verteld mij dat de paal nu binnen handbereik is.En eindelijk na 6 dagen ben ik daar.Een erg mooie tocht die ik niet snel vergeet.

Nogmaals bedankt Elias en Stef voor jullie zeer mooie track.Veel onverhard en mooi.En mijn vader voor zijn ondersteuning onderweg.